

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Item ne rebus XXX. annis possessis. cl.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

huiusmodi officia commissa sunt, nec cum eius voluntate agere consilio, anathema sit.

De eadem re. CXLV.

Ex eodem cap. 8. **S**I quis dederit vel acceperit oblata præter episcopum vel eum qui constitutus est ab eo ad dispensandam misericordiam pauperibus, & qui dat & qui accipit, anathema sit.

Vt omnes Ecclesie vel decime in episcoporum potestate consistant. Cap. CXLVI.

Ex conc. Cabillon. cap. 1. **I**N sancto Cabillonensi concilio decretum est, vt omnes Ecclesie cum dotibus suis & decimis, & omnibus rebus suis, in episcopi proprii potestate consistant, atque ad ordinationem vel dispositionem suam semper pertineant.

Quod tricennalis possessio firma sit. Cap. CXLVII.

Ex conc. Tolet. 5. cap. 35. **S**icut diocesim alienam tricennalis possessio tollit territorij conuentum non admittit. Ideoque basilicæ quæ nouæ conditæ fuerint, ad eum proculdubio episcopi pertinebunt, cuius conuentus esse constiterit.

Vt singularum Ecclesiarum rusticanæ parochie semper maneant inconcussæ. Cap. CXLVIII.

Ex conc. Chalcedo. cap. 17. **S**ingularum Ecclesiarum rusticas parochias vel possessiones manere inconcussas illis episcopis qui eas retinere noscuntur, & maximè si per tricennium eas retinere vi obtinentes, sub dispensatione reuerentur. Quod intra tricennium facta fuerit de his altercatio, licet episcopi qui se laicos asserunt, apud sanctam synodum pronuntiant de his mouere certamen decreuimus.

Quod tricennalis possessio, si intacta permansit, mutari non debeat. Cap. CXLIX.

Ex epist. Gelasii. pape, cap. 11. **I**llud etiam adnecti placuit, vt si, quod absit, facultates Ecclesie, nec non & dioceses ab aliis quibuslibet possidentur episcopis, iure sibi vendicent quod tricennalis lex conclusit, quia & ultra XXX. annos nulli liceat per episcopum appellare, quod legum tempus excludit.

Item de rebus per XXX. annos possessis. Cap. CL.

Ex conc. Matisc. cap. 7. **V**T de rebus Ecclesiarum quæ ab eis per XXX. annorum spatium sine vlla interpellatione possessæ sunt

testimonia nō recipiantur, sed eo modo contineantur, sicut res ad fiscum dominicum pertinentes contineri solent.

De illis, qui de Ecclesijs cœmeteria faciunt.

Caput. CLI.

Antiquus in his regionibus in Ecclesia sepeliendorū mortuorū vsus fuit, & plerunque loca diuino cultui mācipata, & ad offerēdas Deo hostias pparata cœmeteria siue polyādria facta sunt. Vnde volumus vt ab hac re deinceps abstineatur, vt nemo in Ecclesia sepeliatur, nisi forte talis sit persona sacerdotis, aut cuiuslibet iusti hominis, qui per vitæ meritum talem viuendo suo corpori defuncto locum acquisiuit. Corpora verò quæ antiquitus in Ecclesijs sepulta sunt, nequaquam proiciantur, nisi sint paganorum, sed tumuli qui apparent profundius in terram mittantur, & pauimento desuper facto nullo tumulorum vestigio apparente, Ecclesiæ reuerentia conseruetur. Vbi verò tanta est multitudo cadauerum, vt hoc facere difficile sit, locus ille pro cœmeterio habeatur, ablato inde altari, & in alio loco cōstituto, vbi religiosè & purè Deo sacrificium offerri valeat.

De illis qui in sacris locis se sepelire petierint.

Caput CLII.

Quibus peccata dimissa non sunt, à sacris locis post mortem adiuuari non possunt, quia quos peccata graua deprimunt, si in sacris locis sepelire se faciunt, restat vt de sua præsumptione iudicentur, quatenus eos sacra loca non liberant, sed culpa temeritatis accusat.

De eadem re. Cap. CLIII.

Cum graua peccata nō deprimunt, hoc prodest mortuis si in ecclesijs sepeliantur, quòd eorum proximi quoties ad eadem loca sacra veniunt, suorum, quorum sepulturam aspiciunt, recordantur, & pro eis domino preces fundunt. Nam quos peccata graua deprimunt, non ad absolutionem potius, quàm ad damnationis cumulum maiorem, eorum corpora in Ecclesijs ponuntur. Quod melius ostendimus, si ea quæ diebus nostris gesta sunt breuiter enarremus. Vir nanq; vitæ venerabilis Felix Portucis episcopus, in Sabinēsi prouincia ortus atque enutritus est, qui quādā sanctimonialē fœminā in loco eodē fuisse

*Ex concil.
Meldēsi,
cap. 9.*

*August.
dicit.*

*Grego.
dicit in
dialogo
suo.*